Tekst ustawy ustalony ostatecznie po rozpatrzeniu poprawek Senatu

USTAWA

z dnia 17 listopada 2006 r.

o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym[1)]

Art. 1.

W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2088, z późn. zm.[2)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) spełnia wymagania określone w art. 5 ust. 3 pkt 1 i 5;”,

b) w pkt 2 w lit. c kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) spełniają wymagania określone w art. 39a ust. 1 pkt 1–4.”;

2) rozdział 7a otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 7a

Kierowcy wykonujący przewóz drogowy

Art. 39a. 1. Przedsiębiorca lub inny podmiot wykonujący przewóz drogowy może zatrudnić kierowcę, jeżeli osoba ta:

1) ukończyła 21 lat;

2) posiada odpowiednie uprawnienie do kierowania pojazdem samochodowym, określone w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.[3)]);

[1)] Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy nr 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób, zmieniającej rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 oraz dyrektywę Rady 91/439/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 76/914/EWG (Dz.Urz. UE L 226/4 z 10.09.2003, str. 4; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 7, str. 441).

[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 141, poz. 1184, Nr 155, poz. 1297, Nr 163, poz. 1362, Nr 172, poz. 1440, Nr 175, poz. 1462 i Nr 180, poz. 1494 i 1497 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i 1218 i Nr 171, poz. 1225.

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1400.

3) nie ma przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy;

4) nie ma przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy;

5) uzyskała kwalifikację wstępną;

6) ukończyła szkolenie okresowe.

2. Wymaganie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy kierowcy wykonującego przewóz drogowy rzeczy pojazdem samochodowym lub zespołem pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t i nieprzekraczającej 7,5 t.

3. Wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 5 i 6, nie stosuje się do kierowcy pojazdu:

1) do kierowania którego wymagane jest prawo jazdy kategorii A1, A, B1, B lub B+E;

2) którego konstrukcja ogranicza prędkość do 45 km/h;

3) wykorzystywanego przez siły zbrojne;

4) obrony cywilnej, jednostek ochrony przeciwpożarowej lub jednostek odpowiedzialnych za utrzymanie bezpieczeństwa lub porządku publicznego;

5) poddawanego testom drogowym do celów rozwoju technicznego przez producentów, jednostki badawczo-rozwojowe lub szkoły wyższe;

6) odbywającego przejazd bez osób lub ładunku:

a) w celu dokonania jego naprawy lub konserwacji,

b) z miejsca zakupu lub odbioru;

7) używanego w sytuacjach zagrożenia lub przeznaczonego do akcji ratunkowych;

8) wykorzystywanego do:

a) nauki jazdy osób ubiegających się o prawo jazdy,

b) szkolenia osób posiadających prawo jazdy,

c) przeprowadzania państwowego egzaminu osób ubiegających się o prawo jazdy;

9) wykorzystywanego do użytku osobistego w przewozie drogowym osób lub rzeczy;

10) wykorzystywanego do przewozu materiałów lub urządzeń niezbędnych kierowcy do jego pracy, pod warunkiem że prowadzenie pojazdu nie jest jego podstawowym zajęciem.

Art. 39b. 1. Do uzyskania kwalifikacji wstępnej może przystąpić osoba:

1) która na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

a) przebywa co najmniej 185 dni w roku ze względu na więzi osobiste lub zawodowe, albo

b) studiuje od co najmniej sześciu miesięcy i przedstawi zaświadczenie potwierdzające ten fakt;

2) niebędąca obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, mająca zamiar wykonywać przewozy na rzecz podmiotu mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Kierowca obowiązany jest uzyskać kwalifikację wstępną, odpowiednio do pojazdu, którym zamierza wykonywać przewóz drogowy, w zakresie bloków programowych określonych odpowiednio do kategorii prawa jazdy:

1) C1, C1+E, C i C+E;

2) D1, D1+E, D i D+E.

3. Kwalifikacja wstępna obejmuje zajęcia teoretyczne i praktyczne oraz testy kwalifikacyjne.

Art. 39b[1]. 1. Zajęcia, o których mowa w art. 39b ust. 3, przeprowadzane są w formie:

1) zajęć szkolnych dla uczniów - w szkole, jeżeli w programie nauczania jest przewidziane uzyskanie kwalifikacji kierowcy wykonującego przewóz drogowy, albo

2) kursu kwalifikacyjnego - w ośrodku szkolenia.

2. Zajęcia teoretyczne i praktyczne, o których mowa w art. 39b ust. 3, obejmują:

1) kształcenie zawodowe w zakresie racjonalnego kierowania pojazdem, z uwzględnieniem przepisów bezpieczeństwa, w tym:

a) znajomość właściwości technicznych i zasad działania elementów bezpieczeństwa pojazdu,

b) umiejętność optymalizacji zużycia paliwa,

c) umiejętność zapewnienia bezpieczeństwa w związku z przewożonym towarem,

d) umiejętność zapewnienia bezpieczeństwa pasażerom;

2) kształcenie zawodowe w zakresie umiejętności stosowania przepisów dotyczących wykonywania transportu drogowego;

3) kształcenie zawodowe w zakresie zagrożeń związanych z wykonywanym zawodem, w tym bezpieczeństwo na drodze i bezpieczeństwo dla środowiska;

4) kształcenie zawodowe w zakresie obsługi i logistyki, w tym kształtowanie wizerunku firmy oraz znajomość rynku w przewozie drogowym i jego organizacji.

3. Testy kwalifikacyjne, o których mowa w art. 39b ust. 3, przeprowadzane są:

1) przez Okręgową Komisję Egzaminacyjną, po zakończeniu zajęć szkolnych dla uczniów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w ramach zewnętrznego egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe, albo

2) w ośrodku szkolenia, po zakończeniu zajęć teoretycznych i praktycznych, przez trzyosobową komisję egzaminacyjną, zwaną dalej „komisją”, powołaną przez wojewodę.

4. W skład komisji mogą wchodzić osoby, które:

1) posiadają wykształcenie wyższe prawnicze, ekonomiczne lub techniczne z zakresu motoryzacji lub transportu;

2) nie były prawomocnie skazane za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów;

3) spełniają szczegółowe wymagania określone w przepisach na podstawie art. 39i pkt 4.

5. Co najmniej jedna z osób - członków komisji, jest obowiązana posiadać uprawnienia instruktora lub egzaminatora w zakresie kategorii prawa jazdy odpowiedniej do kategorii realizowanego bloku programowego, o którym mowa w art. 39b ust. 2.

6. Testy kwalifikacyjne, o których mowa w art. 39b ust. 3, przeprowadzane są na podstawie pytań pochodzących z katalogu pytań testowych zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw transportu.

7. Katalog pytań testowych obejmuje zagadnienia, o których mowa w ust. 2.

8. Za przeprowadzenie testu członkom komisji, przysługuje wynagrodzenie, którego koszt ponosi ośrodek szkolenia.

9. Ośrodek szkolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, umożliwia przeprowadzanie przez komisję testu kwalifikacyjnego, zapewniając odpowiednie warunki lokalowe.

Art. 39b[2]. Kierowca, który uzyskał kwalifikację wstępną w zakresie określonego bloku programowego, o którym mowa w art. 39b ust. 2, i zamierza wykonywać przewozy innymi pojazdami niż te, dla których wymagane jest prawo jazdy odpowiadające zakresowi uzyskanej kwalifikacji wstępnej, obowiązany jest odbyć kwalifikację wstępną uzupełniającą. Przepisy art. 39b[1] stosuje się odpowiednio.

Art. 39c. 1. Wojewoda lub upoważniony przez niego członek komisji albo dyrektor Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej, wydaje osobie, która uzyskała kwalifikację wstępną świadectwo kwalifikacji zawodowej potwierdzające uzyskanie kwalifikacji wstępnej.

2. Wojewoda oraz dyrektor Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej, w terminie 21 dni od dnia przeprowadzenia testu kwalifikacyjnego, przekazują do centralnej ewidencji kierowców następujące dane osób, którym wydano świadectwo kwalifikacji zawodowej, o którym mowa w ust. 1:

1) imię i nazwisko;

2) datę i miejsce urodzenia;

3) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) albo rodzaj, serię, numer oraz

państwo wydania dokumentu potwierdzającego tożsamość – w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL;

4) zakres, numer i datę wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej.

Art. 39d. 1. Do szkolenia okresowego może przystąpić osoba:

1) która na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

a) przebywa co najmniej 185 dni w roku ze względu na więzi osobiste lub zawodowe, albo

b) studiuje od co najmniej sześciu miesięcy i przedstawi zaświadczenie potwierdzające ten fakt;

2) wykonująca przewóz drogowy na rzecz podmiotu mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Kierowca obowiązany jest co pięć lat, począwszy od dnia uzyskania świadectwa kwalifikacji zawodowej poświadczającego uzyskanie kwalifikacji wstępnej, ukończyć szkolenie okresowe odpowiednio do pojazdu, którym wykonuje przewóz drogowy.

3. Kierowca może odbywać szkolenie okresowe w jednej z następujących form:

1) kursu okresowego;

2) cyklu zajęć rozłożonych w okresie pięciu lat, obejmującego program kursu okresowego.

4. Szkolenie okresowe jest prowadzone w ośrodku szkolenia w zakresie bloków programowych określonych odpowiednio do kategorii prawa jazdy:

1) C1, C1+E, C i C+E;

2) D1, D1+E, D i D+E.

5. Kierowca, który zaprzestał wykonywania przewozu drogowego przez okres uniemożliwiający spełnienie obowiązku, o którym mowa w ust. 2, przed ponownym przystąpieniem do wykonywania przewozu obowiązany jest ukończyć szkolenie okresowe.

6. Kierowca wykonujący przewóz drogowy różnymi pojazdami, dla których wymagane jest posiadanie prawa jazdy co najmniej dwóch kategorii, o których mowa w ust. 4, może ukończyć szkolenie okresowe z zakresu jednego bloku programowego.

Art. 39e. 1. Kierownik ośrodka szkolenia wydaje osobie, która ukończyła wymagane zajęcia w ramach szkolenia okresowego, świadectwo kwalifikacji zawodowej potwierdzające ukończenie szkolenia okresowego.

2. Kierownik ośrodka szkolenia, w terminie 21 dni od dnia wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej, o którym mowa w ust. 1, przekazuje do centralnej ewidencji kierowców następujące dane osób, którym wydał świadectwo:

1) imię i nazwisko;

2) datę i miejsce urodzenia;

3) numer ewidencyjny PESEL albo rodzaj, serię, numer oraz państwo wydania dokumentu potwierdzającego tożsamość – w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL;

4) zakres, numer i datę wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego odbycie szkolenia okresowego.

Art. 39f. 1. Kierowca wykonujący przewóz drogowy obowiązany jest uzyskać wpis do polskiego krajowego prawa jazdy, potwierdzający spełnienie wymagań, o których mowa w art. 39a ust. 1 pkt 3 i 4 oraz odpowiednio pkt 5 lub 6.

2. Zasady dokonywania wpisu, o którym mowa w ust. 1, określają przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

3. W przypadku gdy kierowca nie posiada polskiego krajowego prawa jazdy spełnianie wymagań, o których mowa w art. 39a ust. 1 pkt 5 i 6, potwierdza się w karcie kwalifikacji kierowcy. W karcie kwalifikacji kierowcy potwierdza się również spełnienie wymagań, o których mowa w art. 39a ust. 1 pkt 3 i 4.

4. Kartę kwalifikacji kierowcy wydaje, na wniosek kierowcy, starosta właściwy ze względu na siedzibę podmiotu, na rzecz którego kierowca będzie wykonywał lub wykonuje przewóz drogowy, na podstawie przedłożonych:

1) kopii świadectwa kwalifikacji zawodowej;

2) kopii orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy;

3) kopii orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy;

4) oświadczenia podmiotu, na rzecz którego kierowca będzie wykonywał lub wykonuje przewóz drogowy, potwierdzającego te okoliczności.

5. Kartę kwalifikacji kierowcy wydaje się na okres pięciu lat.

6. Za wydanie karty kwalifikacji kierowcy pobiera się opłatę, w wysokości odpowiadającej wysokości opłaty za wydanie prawa jazdy określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 115 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

7. Informację o wydanych kartach kwalifikacji kierowcy starosta przekazuje do centralnej ewidencji kierowców.

8. W przypadku osoby nieposiadającej miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i niewykonującej przewozów na rzecz podmiotu mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymagania, o których mowa w art. 39a ust. 1 pkt 5 i 6, uznaje się za spełnione, gdy osoba ta posiada w prawie jazdy albo w karcie kwalifikacji kierowcy aktualny wpis potwierdzający ukończenie kwalifikacji wstępnej lub szkolenia okresowego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wol-

nym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

9. W przypadku osoby zamieszkałej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wykonującej przewozy na rzecz podmiotu mającego siedzibę za granicą wymagania, o których mowa w art. 39a ust. 1 pkt 6, uznaje się za spełnione, gdy osoba ta posiada w prawie jazdy albo w karcie kwalifikacji kierowcy aktualny wpis potwierdzający ukończenie szkolenia okresowego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Art. 39g. 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia stanowi działalność regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.[4)]) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia.

2. Warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia spełnia przedsiębiorca, który:

1) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców, określoną przepisami ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, lub spełnia wymagania określone dla tej działalności;

2) zapewnia prowadzenie szkolenia:

a) przez osoby posiadające uprawnienia instruktora techniki jazdy, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym,

b) przez wykładowców posiadających wiedzę, umiejętności i wykształcenie niezbędne do zapewnienia prawidłowego szkolenia,

c) zgodnie z programem szkolenia;

3) posiada:

a) warunki lokalowe,

b) wyposażenie dydaktyczne,

c) miejsca przeznaczone do prowadzenia zajęć praktycznych,

d) miejsca przeznaczone do jazdy w warunkach specjalnych,

e) pojazdy samochodowe odpowiednie do zakresu prowadzonego szkolenia,

f) szczegółowy program szkolenia wraz z planem jego wykonania oraz metodami nauczania;

[4)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1043 i 1045, Nr 158, poz. 1121 i Nr 171, poz. 1225.

4) nie był, jako osoba fizyczna lub członek organu osoby prawnej, prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów.

3. Organem prowadzącym rejestr przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce wykonywania działalności objętej wpisem.

4. Wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia dokonywany jest na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

   1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedziby i adresu albo miejsca zamieszkania;

   2) numer w ewidencji działalności gospodarczej albo w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – o ile są wymagane;

   3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy;

   4) wskazanie miejsca prowadzenia ośrodka szkolenia.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, przedsiębiorca dołącza:

   1) program szkolenia wraz z planem wykonania szkolenia oraz metodami nauczania;

   2) kopię dokumentów potwierdzających kwalifikację i wiedzę instruktorów techniki jazdy oraz wykładowców;

   3) kopie dokumentów zawierających informacje o: warunkach lokalowych, wyposażeniu dydaktycznym oraz miejscu przeznaczonym do prowadzenia zajęć praktycznych i posiadanych pojazdach albo kopię umowy, o której mowa w ust. 11 pkt 1, lub dokumentów zawierających informację o urządzeniu, o którym mowa w ust. 11 pkt 2, wraz z kopią certyfikatu.

6. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 4, przedsiębiorca składa oświadczenie o następującej treści:

   „Oświadczam, że:

   1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia są kompletne i zgodne z prawdą;

   2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia, określone w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.”.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, powinno również zawierać:

   1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedziby i adresu albo miejsca zamieszkania;

   2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;

   3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, z podaniem jej imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

8. W rejestrze przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia umieszcza się dane przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 4, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby, oraz jego numer w tym rejestrze.

9. Dokonując wpisu, wojewoda pobiera:

   1) opłatę za wpis – stanowiącą dochód budżetu państwa;

   2) opłatę ewidencyjną, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym – na pokrycie kosztów działania centralnej ewidencji kierowców.

10. Wojewoda przekazuje:

    1) do centralnej ewidencji kierowców informację o dokonaniu wpisu przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia – w terminie 14 dni od dnia dokonania wpisu;

    2) opłatę ewidencyjną do Funduszu – Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym – na zasadach i w terminach określonych w przepisach tej ustawy.

11. Przedsiębiorca może nie spełniać wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a i pkt 3 lit. d, jeśli:

    1) zawarł umowę na przeprowadzanie zajęć z ośrodkiem doskonalenia techniki jazdy, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;

    2) dysponuje urządzeniem technicznym do symulowania jazdy w warunkach specjalnych, posiadającym odpowiedni certyfikat wydany przez jednostkę akredytowaną w polskim systemie akredytacji.

Art. 39h. 1. Nadzór nad ośrodkami szkolenia sprawuje wojewoda.

2. W ramach sprawowanego nadzoru wojewoda:

   1) przeprowadza kontrolę w zakresie:

      a) spełniania przez ośrodek szkolenia wymagań, o których mowa w art. 39g ust. 2,

      b) zgodności prowadzonego szkolenia z obowiązującymi programami szkolenia,

      c) dokumentów wymaganych w związku z prowadzeniem szkolenia;

   2) w przypadku ustalenia naruszeń warunków wykonywania działalności wyznacza termin ich usunięcia;

   3) wydaje decyzję o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę ośrodka szkolenia oraz wykreśla z urzędu przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia, jeżeli przedsiębiorca:

      a) złożył oświadczenie oraz inne dokumenty stanowiące załączniki do wniosku, o którym mowa w art. 39g ust. 5, niezgodne ze stanem faktycznym,

b) nie usunął naruszeń warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia w wyznaczonym przez wojewodę terminie,

c) rażąco naruszył warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia.

3. Rażącym naruszeniem warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia jest:

1) przeprowadzanie szkolenia niezgodnie z programem szkolenia;

2) wydanie świadectwa kwalifikacji zawodowej niezgodnego ze stanem faktycznym;

3) odmowa poddania się kontroli, o której mowa w ust. 2 pkt 1.

4. Informację o wykreśleniu przedsiębiorcy z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia wojewoda przekazuje do centralnej ewidencji kierowców w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę ośrodka szkolenia.

Art. 39i. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe wymagania w stosunku do przedsiębiorcy prowadzącego ośrodek szkolenia, o którym mowa w art. 39g, w zakresie infrastruktury technicznej, warunków lokalowych, wyposażenia dydaktycznego oraz pojazdów używanych w trakcie szkolenia;

2) szczegółowe warunki prowadzenia szkolenia w ramach kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej, szkoleń okresowych oraz zajęć odbywanych w ramach szkolenia okresowego, o których mowa w art. 39d ust. 3 pkt 2;

3) szczegółowe warunki przeprowadzania testów kwalifikacyjnych;

4) szczegółowe wymagania wobec członków komisji, sposób ich powoływania oraz wysokość ich wynagrodzenia, które nie może być wyższe niż 400 zł za egzamin;

5) wzór świadectwa kwalifikacji zawodowej;

6) sposób postępowania z dokumentacją związaną z prowadzeniem przez ośrodki szkolenia kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej i szkolenia okresowego;

7) wzór karty kwalifikacji kierowcy oraz szczegółowy sposób jej wydawania;

8) wysokość opłaty za wpis przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw transportu uwzględnia odpowiednio:

1) przepisy Unii Europejskiej w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, a także potrzebę zapewnienia należytych wymagań organizacyjno-technicznych przeprowadzania kursów i zajęć;

2) przepisy Unii Europejskiej w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oraz konieczność obiektywnego sprawdzenia przygotowania do uzyskania kwalifikacji wstępnej w zakresie transportu drogowego;

3) konieczność zapewnienia ujednoliconych procedur przeprowadzania testów kwalifikacyjnych;

4) konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu wykształcenia i okresu praktyki zawodowej członków komisji w zakresie odpowiadającym wymaganej wiedzy dotyczącej wykonywania przewozu drogowego, a także potrzebę zapewnienia pokrycia kosztów związanych z przeprowadzaniem testów kwalifikacyjnych przez komisję;

5) zakres danych niezbędnych do potwierdzenia spełnienia przez kierowcę wykonującego przewóz drogowy wymagań ustawy, w szczególności w zakresie badań lekarskich i psychologicznych, ukończonych szkoleń, posiadanych uprawnień do kierowania pojazdem samochodowym, organów właściwych i podmiotów uprawnionych do wydawania świadectwa kwalifikacji zawodowej;

6) zakres danych niezbędnych do prawidłowego prowadzenia kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej i szkolenia okresowego, dotyczących kandydatów na kierowców i kierowców wykonujących przewóz drogowy, podmiotów uprawnionych do przeprowadzania kursów i zajęć, organów właściwych w sprawach wpisu do rejestru, a także przepisy Unii Europejskiej w zakresie dokumentów związanych z uzyskiwaniem kwalifikacji wstępnej oraz szkoleń okresowych;

7) potrzebę zapewnienia należytej ochrony dokumentacji związanej z prowadzeniem przez ośrodki szkolenia kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej i szkolenia okresowego;

8) potrzebę zapewnienia zgodności wzoru i trybu wydawania karty kwalifikacji kierowcy z przepisami Unii Europejskiej;

9) wysokość rzeczywistych kosztów związanych z prowadzeniem rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia oraz wysokość kosztów związanych z weryfikacją dokumentów.

Art. 39j. 1. Kierowca wykonujący przewóz drogowy podlega badaniom lekarskim przeprowadzanym w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy.

2. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 1, są wykonywane, z zastrzeżeniem ust. 3-6, w zakresie i na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.[5)]), zwanej dalej „Kodeksem pracy”.

[5)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz.

3. Zakres badań lekarskich, o których mowa w ust. 1, obejmuje ponadto ustalenie istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami, zgodnie z ustawą z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

4. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 1, są przeprowadzane:

   1) do czasu ukończenia przez kierowcę 60 lat – co 5 lat;

   2) po ukończeniu przez kierowcę 60. roku życia – co 30 miesięcy.

5. Pierwsze badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 1, jest wykonywane przed dniem wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie kwalifikacji wstępnej, a każde następne dla kierowcy w wieku do 60 lat – w terminie właściwym do ukończenia szkolenia okresowego, jednak nie później niż do dnia wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie szkolenia okresowego.

6. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 1, wykonują lekarze uprawnieni do wykonywania badań profilaktycznych, o których mowa w przepisach Kodeksu pracy, posiadający dodatkowo uprawnienia do przeprowadzania badań lekarskich kandydatów na kierowców i kierowców określone w odrębnych przepisach.

Art. 39k. 1. Kierowca wykonujący przewóz drogowy podlega badaniom psychologicznym przeprowadzanym w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy.

2. Badania psychologiczne, o których mowa w ust. 1, są wykonywane, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, w zakresie i na zasadach określonych dla kierowców w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

3. Badania psychologiczne, o których mowa w ust. 1, są przeprowadzane:

   1) do czasu ukończenia przez kierowcę 60 lat – co 5 lat;

   2) po ukończeniu przez kierowcę 60. roku życia – co 30 miesięcy.

4. Pierwsze badanie psychologiczne, o którym mowa w ust. 1, jest wykonywane przed dniem wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie kwalifikacji wstępnej, a każde następne dla kierowcy w wieku do 60 lat – w terminie właściwym do ukończenia szkolenia okresowego, jednak nie później niż do dnia wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie szkolenia okresowego.

Art. 39l. 1. Przedsiębiorca lub inny podmiot wykonujący przewóz drogowy jest obowiązany do:

   1) kierowania kierowców na:

1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673, Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68 , poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 133, poz. 935.

a) szkolenia okresowe,

b) badania lekarskie i psychologiczne;

2) pokrywania kosztów badań lekarskich i psychologicznych;

3) przechowywania przez cały okres zatrudnienia kierowcy kopii:

a) świadectw kwalifikacji zawodowej,

b) orzeczeń lekarskich i psychologicznych;

4) prowadzenia dokumentacji dotyczącej badań lekarskich i psychologicznych;

5) przekazania kierowcy z chwilą rozwiązania stosunku pracy kopii orzeczeń i świadectw, o których mowa w pkt 3.

2. Przedsiębiorca lub inny podmiot wykonujący przewóz drogowy może pokryć koszty szkoleń okresowych kierowcy.

3. Spełnienie przez przedsiębiorcę lub przez inny podmiot wykonujący przewóz drogowy obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, uznaje się za równoznaczne ze spełnieniem obowiązków pracodawcy w zakresie wykonywania wstępnych i okresowych badań lekarskich, o których mowa w art. 229 § 1 i 2 Kodeksu pracy.

Art. 39m. Wymagania, o których mowa w art. 39a-39l, stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy lub innej osoby osobiście wykonującej przewóz drogowy.”;

3) w art. 87:

a) uchyla się ust. 1a,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podczas przewozu drogowego wykonywanego na potrzeby własne kontrolowany jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu kontroli, oprócz odpowiednich dokumentów wymaganych przy takim przewozie, określonych w ust. 1, wypis zaświadczenia, o którym mowa w art. 33 ust. 10.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.[6)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 79a dodaje się art. 79b w brzmieniu:

„Art.79b. W przypadku gdy zmiana stanu faktycznego w zakresie adresu właściciela lub posiadacza pojazdu, wymagająca wydania nowego dowodu rejestracyjnego pojazdu, spowodowana została zmianami administracyjnymi, rada powiatu może, w drodze uchwały, zmniejszyć opłatę lub zwolnić od jej uiszczenia osoby obowiązane do ubiegania się o wydanie tego dokumentu.”;

[6)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1400.

2) w art. 80d:

a) w ust. 4:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) opłata ewidencyjna, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2, art. 97 ust. 1, art. 115h ust. 6 pkt 2 i art. 150 ust. 1;”,

– w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) opłata ewidencyjna, o której mowa w art. 39g ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2088, z późn. zm.[7)]).”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wysokość każdej opłaty ewidencyjnej, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2, art. 97 ust. 1, art. 115h ust. 6 pkt 2 i art. 150 ust. 1, a także w art. 39g ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, nie może przekroczyć równowartości w złotych 0,5 euro ustalonej przy zastosowaniu kursu średniego ustalonego przez Narodowy Bank Polski w dniu wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 7.”,

c) w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wysokość opłaty ewidencyjnej, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2, art. 97 ust. 1, art. 115h ust. 6 pkt 2 i art. 150 ust. 1, a także w art. 39g ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, oraz sposób jej wnoszenia;”;

3) art. 92 otrzymuje brzmienie:

„Art. 92. 1. Prawo jazdy może zawierać wymagania lub ograniczenia wynikające:

1) ze stanu zdrowia kierowcy;

2) z możliwości prowadzenia określonego pojazdu;

3) z przepisów ustawy.

2. Wymagania lub ograniczenia, o których mowa w ust. 1, mogą dotyczyć:

1) korekty lub ochrony wzroku;

2) korekty słuchu;

3) protezy lub szyny ortopedycznej;

4) możliwości ograniczonego korzystania z pojazdu;

5) konieczności modyfikacji lub dostosowania pojazdu;

6) ograniczenia uprawnienia do wskazanych pojazdów;

7) dodatkowego oznakowania pojazdu;

8) terminu ważności prawa jazdy.”;

4) po art. 97 dodaje się art. 97a w brzmieniu:

[7)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 270,3 z 2005 r. Nr 141, poz. 1184, Nr 155, poz. 1297, Nr 163, poz. 1362, Nr 172, poz. 1440, Nr 175, poz. 1462 i Nr 180, poz. 1494 i 1497 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i 1218 i Nr 171, poz. 1225.

„Art. 97a. 1. Organy, o których mowa w art. 97 ust. 1 i 3, dokonują w prawie jazdy wpisu potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji wstępnej lub szkolenia okresowego, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

2. Wpis dokonywany jest na pisemny wniosek kierowcy na podstawie przedłożonych kopii:

1) świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji wstępnej albo świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie szkolenia okresowego;

2) orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań lekarskich do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy;

3) orzeczenia psychologicznego stwierdzającego brak przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy

- o których mowa w przepisach ustawy wymienionej w ust. 1.

3. Wpis dokonywany jest w formie wymiany prawa jazdy. Prawo jazdy w zakresie kategorii, której dotyczy wpis, wydaje się na okres 5 lat, liczony od daty wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, przy czym termin ten nie może być dłuższy niż okres ważności orzeczenia, o którym mowa w art. 39j ust. 4 lub art. 39k ust. 3 tej ustawy.

4. Za dokonanie wpisu pobiera się opłaty, o których mowa w art. 97 ust. 1.”;

5) po art. 98 dodaje się art. 98a w brzmieniu:

„Art. 98a. W przypadku gdy zmiana stanu faktycznego w zakresie adresu kierowcy wymagająca wydania nowego prawa jazdy, spowodowana została zmianami administracyjnymi, rada powiatu może, w drodze uchwały, zmniejszyć opłatę lub zwolnić od jej uiszczenia osoby obowiązane do ubiegania się o wydanie tego dokumentu.”;

6) w art. 100b:

a) w ust. 1:

– po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) spełnianie wymagań dotyczących uprawnień;”,

– w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12-14 w brzmieniu:

„12) zakres, numer i datę wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji wstępnej, o którym mowa w art. 39c ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym;

13) zakres, numer i datę wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie szkolenia okresowego, o którym mowa w art. 39e ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym;

14) zakres, numer i datę wydania karty kwalifikacji kierowcy, o której mowa w art. 39f ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.”,

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wymienione w pkt 1-9 i 14 – organ właściwy w sprawach wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami, niezwłocznie po wydaniu dokumentu stwierdzającego uprawnienie;”,

– w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) wymienione w pkt 12 – wojewoda lub dyrektor Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej;

5) wymienione w pkt 13 – kierownik ośrodka szkolenia, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.”;

7) w dziale IV po rozdziale 2a dodaje się rozdział 2b w brzmieniu:

„Rozdział 2b

Doskonalenie umiejętności osób posiadających uprawnienia do kierowania pojazdem silnikowym

Art. 115f. 1. Doskonalenie umiejętności osób posiadających uprawnienie do kierowania pojazdem silnikowym jest prowadzone w ośrodku doskonalenia techniki jazdy.

2. Ośrodek doskonalenia techniki jazdy może być prowadzony przez:

1) przedsiębiorcę;

2) jednostkę wojskową lub jednostkę organizacyjną resortu spraw wewnętrznych – w zakresie szkolenia kierowców na potrzeby jednostek organizacyjnych tych resortów.

Art. 115g. 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy stanowi działalność regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.[8)]) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy.

2. Ośrodek doskonalenia techniki jazdy może prowadzić przedsiębiorca, który:

1) posiada:

a) infrastrukturę techniczną,

b) pojazdy odpowiednie do prowadzenia zajęć,

c) warunki lokalowe i wyposażenie dydaktyczne

[8)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1583 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1043 i 1045, Nr 158, poz. 1121 i Nr 171, poz. 1225.

– pozwalające na bezpieczne i zgodne z programem wykonywanie ćwiczeń praktycznych;

2) zapewnia prowadzenie ćwiczeń praktycznych przez instruktorów techniki jazdy;

3) nie był, jako osoba fizyczna lub członek organu osoby prawnej, prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów.

Art. 115h. 1. Organem prowadzącym rejestr przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce wykonywania działalności objętej wpisem.

2. Wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy dokonywany jest na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

1) firmę przedsiębiorcy oraz jego siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania;

2) numer w ewidencji działalności gospodarczej albo w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – o ile są wymagane;

3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy;

4) adres ośrodka doskonalenia techniki jazdy;

5) imiona i nazwiska instruktorów techniki jazdy wraz z numerami nadanych uprawnień;

6) numer w rejestrze.

3. Do wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy przedsiębiorca obowiązany jest dołączyć oświadczenie o następującej treści:

„Oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy, określone w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.”.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, powinno zawierać również:

1) firmę przedsiębiorcy oraz jego siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania;

2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;

3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, z podaniem jej imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

5. W rejestrze przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy umieszcza się dane przedsiębiorcy, o których mowa

w ust. 2, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby, oraz numer przedsiębiorcy w tym rejestrze.

6. Dokonując wpisu, wojewoda pobiera:

1) opłatę za wpis – stanowiącą dochód budżetu państwa;

2) opłatę ewidencyjną – na pokrycie kosztów działania centralnej ewidencji kierowców.

7. Wojewoda przekazuje:

1) do centralnej ewidencji kierowców informację o dokonaniu wpisu przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy – w terminie 14 dni od dnia dokonania wpisu;

2) opłatę ewidencyjną do Funduszu – Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców – na zasadach i w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 80d ust. 7.

Art. 115i. 1. Jednostki wojskowe lub jednostki resortu spraw wewnętrznych mogą prowadzić ośrodek doskonalenia techniki jazdy w zakresie określonym w art. 115f ust. 2 pkt 2 po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 115g ust. 2 pkt 1 i 2.

2. O rozpoczęciu działalności jednostki, o których mowa w ust. 1, zawiadamiają wojewodę najpóźniej na 14 dni przed dniem jej rozpoczęcia.

3. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, określa się:

1) nazwę i adres jednostki prowadzącej ośrodek doskonalenia techniki jazdy;

2) miejsce prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy;

3) imiona i nazwiska instruktorów techniki jazdy wraz z numerami nadanych im uprawnień.

4. Wojewoda prowadzi ewidencję ośrodków doskonalenia techniki jazdy prowadzonych przez jednostki wojskowe lub jednostki resortu spraw wewnętrznych. W ewidencji umieszcza się:

1) nazwę i adres jednostki prowadzącej ośrodek doskonalenia techniki jazdy;

2) miejsce prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy;

3) imiona i nazwiska instruktorów techniki jazdy wraz z numerami nadanych im uprawnień;

4) numer ewidencyjny.

5. Wojewoda przekazuje do centralnej ewidencji kierowców informację o dokonaniu wpisu do ewidencji ośrodków doskonalenia techniki jazdy – w terminie 14 dni od dnia dokonania wpisu.

Art. 115j. 1. Ćwiczenia praktyczne w zakresie doskonalenia techniki jazdy są prowadzone przez instruktora techniki jazdy.

2. Instruktorem techniki jazdy może być osoba, która:

1) ma co najmniej wykształcenie średnie;

2) posiada uprawnienia instruktora, o których mowa w art. 106 ust. 1, w zakresie rodzaju pojazdu objętego szkoleniem;

3) zdała egzamin z wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych przed komisją egzaminacyjną powołaną przez wojewodę;

4) została wpisana do ewidencji instruktorów techniki jazdy prowadzonej przez wojewodę.

3. Wojewoda, wpisując osobę, która spełnia warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1-3, do ewidencji:

1) pobiera opłatę;

2) wydaje świadectwo instruktora techniki jazdy;

3) nadaje numer ewidencyjny.

4. Wpis dokonywany jest na okres ważności legitymacji instruktora, o której mowa w art. 106 ust. 1.

5. W ewidencji instruktorów techniki jazdy umieszcza się następujące dane:

1) numer ewidencyjny;

2) imię i nazwisko;

3) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) albo rodzaj, serię, numer oraz państwo wydania dokumentu potwierdzającego tożsamość – w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL;

4) numer i datę ważności legitymacji instruktora, o której mowa w art. 106 ust. 1;

5) adres zamieszkania.

6. Za dokonanie wpisu instruktora techniki jazdy do ewidencji pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 115k. 1. Nadzór nad ośrodkami doskonalenia techniki jazdy sprawuje wojewoda.

2. W ramach sprawowanego nadzoru wojewoda:

1) przeprowadza kontrolę w zakresie:

a) spełniania przez ośrodek doskonalenia techniki jazdy wymagań, o których mowa w art. 115g ust. 2,

b) zgodności prowadzonego szkolenia z obowiązującym programem doskonalenia techniki jazdy,

c) prawidłowości prowadzonych dokumentów w związku z realizacją szkolenia;

2) w przypadku ustalenia naruszeń warunków wykonywania działalności wyznacza termin ich usunięcia;

3) wydaje decyzję o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę ośrodka doskonalenia techniki jazdy oraz wykreśla z urzędu przedsiębiorcę z rejestru działalności regulowanej, jeżeli przedsiębiorca:

a) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 115h ust. 3, niezgodne ze stanem faktycznym,

b) nie usunął naruszeń warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy w wyznaczonym przez wojewodę terminie,

c) rażąco naruszył warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy.

3. Rażącym naruszeniem warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy jest:

1) wydanie zaświadczenia o ukończeniu szkolenia niezgodnego ze stanem faktycznym;

2) odmowa poddania się kontroli, o której mowa w ust. 2 pkt 1.

4. Informację o wykreśleniu przedsiębiorcy z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy wojewoda przekazuje do centralnej ewidencji kierowców w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę ośrodka doskonalenia techniki jazdy.

5. Wojewoda wydaje decyzję o wykreśleniu instruktora techniki jazdy z ewidencji instruktorów techniki jazdy w przypadku:

1) wykreślenia z ewidencji instruktorów, o której mowa w art. 106 ust. 1;

2) zaprzestania spełniania wymagań, o których mowa w art. 115j ust. 2 pkt 1-3;

3) śmierci instruktora;

4) naruszania przez instruktora techniki jazdy w trakcie prowadzenia szkolenia w ośrodku doskonalenia techniki jazdy zasad bezpieczeństwa i spowodowania zagrożenia bezpieczeństwa osób biorących udział w szkoleniu.

6. W przypadku wykreślenia instruktora techniki jazdy z ewidencji z przyczyn określonych w ust. 5 pkt 1, 2 i 4, ponowny wpis do ewidencji nie może być dokonany wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia wykreślenia instruktora z ewidencji.

Art. 115l. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

1) infrastrukturę techniczną, warunki lokalowe i wyposażenie dydaktyczne, wymagane do prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy;

2) program egzaminu oraz zakres wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych sprawdzanych na egzaminie oraz sposób powoływania komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na instruktorów techniki jazdy;

3) wysokość:

a) opłaty za egzamin dla kandydatów na instruktorów techniki jazdy, z tym że wysokość tej opłaty nie może być wyższa niż 400 zł,

b) stawek wynagrodzenia dla członków komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na instruktorów techniki jazdy,

c) opłaty za wpis do ewidencji instruktorów techniki jazdy, z tym że jej wysokość nie może być wyższa niż 50 zł,

d) opłaty za wpis przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy;

4) wzór:

a) wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy,

b) zaświadczenia potwierdzającego wpis przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy,

c) wniosku o wpis do ewidencji instruktorów techniki jazdy,

d) świadectwa instruktora techniki jazdy;

5) sposób prowadzenia rejestru osób szkolonych oraz wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia;

6) budowę numerów ewidencyjnych ośrodków doskonalenia techniki jazdy i numerów w rejestrze instruktorów techniki jazdy oraz sposób ich nadawania.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw transportu uwzględnia odpowiednio:

1) konieczność stworzenia prawidłowych i bezpiecznych warunków szkolenia prowadzonego przez ośrodek doskonalenia techniki jazdy oraz zapewnienia należytych wymagań organizacyjno-technicznych przeprowadzanego szkolenia;

2) wysokość rzeczywistych kosztów związanych z prowadzeniem:

a) egzaminu,

b) ewidencji,

c) rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy;

3) zakres niezbędnych danych dotyczących osób uczestniczących w szkoleniu, instruktorów, ośrodków doskonalenia techniki jazdy i organów właściwych w sprawach wpisu do rejestru;

4) potrzebę ujednolicenia trybu postępowania w sprawach dotyczących dokumentacji szkoleniowej;

5) konieczność zapewnienia ujednoliconych procedur oznaczania ośrodków doskonalenia techniki jazdy oraz instruktorów techniki jazdy.”;

8) w art. 140 w ust. 1:

a) pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) stwierdzenia na podstawie orzeczenia psychologicznego, wydanego po przeprowadzeniu badania psychologicznego w trybie określonym w art. 124 ust. 1 pkt 2 i 3, istnienia przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem;”,

b) w pkt 4 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) badaniu psychologicznemu w trybie określonym w art. 124 ust. 1 pkt 2 lub 3.”.

Art. 3.

1. Wymóg określony w art. 39a ust. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w art. 1, nie dotyczy osób posiadających prawo jazdy:

   1) kategorii D1, D1+E, D lub D+E, wydane do dnia 10 września 2008 r.;

   2) kategorii C1, C1+E, C, C+E, wydane do dnia 10 września 2009 r.

2. Kierowca wykonujący przewóz drogowy, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany odbyć pierwsze szkolenie okresowe i uzyskać wymagany wpis do prawa jazdy w terminie do dnia:

   1) 10 września 2009 r. – w przypadku uzyskania po raz pierwszy prawa jazdy kategorii D1 lub D do dnia 31 grudnia 1980 r.;

   2) 10 września 2010 r. – w przypadku uzyskania po raz pierwszy prawa jazdy:

      a) kategorii C1 lub C do dnia 31 grudnia 1980 r.,

      b) kategorii D1 lub D w terminie od dnia 1 stycznia 1981 r. do dnia 31 grudnia 1990 r.;

   3) 10 września 2011 r. – w przypadku uzyskania po raz pierwszy prawa jazdy:

      a) kategorii C1 lub C w terminie od dnia 1 stycznia 1981 r. do dnia 31 grudnia 1995 r.,

      b) kategorii D1 lub D w terminie od dnia 1 stycznia 1991 r. do dnia 31 grudnia 2000 r.;

   4) 10 września 2012 r. – w przypadku uzyskania po raz pierwszy prawa jazdy:

      a) kategorii C1 lub C w terminie od dnia 1 stycznia 1996 r. do dnia 31 grudnia 2000 r. ,

      b) kategorii D1 lub D w terminie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2005 r.;

   5) 10 września 2013 r. – w przypadku uzyskania po raz pierwszy prawa jazdy:

      a) kategorii C1 lub C w terminie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2005 r.,

      b) kategorii D1 lub D w terminie od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 10 września 2008 r.;

   6) 10 września 2014 r. – w przypadku uzyskania po raz pierwszy prawa jazdy kategorii C1 lub C w terminie od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 10 września 2009 r.

3. Kierowcy, o których mowa w ust. 1, obowiązani są po ukończeniu pierwszego szkolenia okresowego wykonać badania lekarskie i psychologiczne, o których mowa w ustawie określonej w art. 1, przed dniem uzyskania wpisu do prawa jazdy.

Art. 4.

1. Osoby, o których mowa w art. 3 ust. 1, zamierzające podjąć po raz pierwszy pracę na stanowisku kierowcy przed dniem 10 września 2010 r., obowiązane są ukończyć kurs dokształcający:
   1) kierowców przewożących rzeczy – dla kierowców pojazdów samochodowych konstrukcyjnie przystosowanych do przewozu rzeczy,
   2) kierowców przewożących osoby – dla kierowców pojazdów samochodowych konstrukcyjnie przystosowanych do przewozu osób, z wyłączeniem taksówek

   – zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.
2. Osoby, o których mowa w art. 3 ust. 1, zamierzające podjąć po raz pierwszy pracę na stanowisku kierowcy po dniu 10 września 2010 r., obowiązane są ukończyć szkolenie okresowe, o którym mowa w art. 39d ustawy określonej w art. 1.

Art. 5.

1. Kierowcy, o których mowa w art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 1, do czasu uzyskania wpisu do prawa jazdy potwierdzającego odbycie szkolenia okresowego, obowiązani są mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu wydane przez przewoźnika drogowego zaświadczenie potwierdzające zatrudnienie i spełnianie wymagań określonych w niniejszej ustawie oraz w ustawie, o której mowa w art. 1.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przewoźnika drogowego wykonującego osobiście przewozy oraz do niezatrudnionego przez przewoźnika drogowego kierowcy wykonującego przewozy na jego rzecz.

Art. 6.

1. Przedsiębiorcy i inne podmioty, którzy prowadzą w dniu wejścia w życie ustawy działalność z zakresu doskonalenia techniki jazdy, mogą nadal wykonywać tę działalność w dotychczasowym zakresie, jednak nie później niż do dnia 10 września 2007 r. są obowiązani uzyskać wpis do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 115g ust. 1 ustawy określonej w art. 2.
2. Instruktorów prowadzących w dniu wejścia w życie ustawy zajęcia w zakresie doskonalenia techniki jazdy uznaje się za spełniających wymagania określone w art. 115j ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 2.
3. Osoby, o których mowa w ust. 2, są obowiązane do dnia 10 września 2007 r. uzyskać wpis do rejestru instruktorów techniki jazdy, o którym mowa w ustawie określonej w art. 2.

Art. 7.

Podmioty uprawnione przed dniem wejścia w życie ustawy do prowadzenia kursów dokształcających mogą prowadzić te kursy na zasadach dotychczasowych i w dotychczasowym zakresie, nie dłużej jednak niż do dnia 10 września 2010 r.

Art. 8.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 39b ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym zachowują swoją ważność do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 39i ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

1) w zakresie kursów dokształcających dla prawa jazdy kategorii D i D1 nie dłużej niż do dnia 10 września 2009 r.;

2) w zakresie kursów dokształcających dla prawa jazdy kategorii C i C1 nie dłużej niż do dnia 10 września 2010 r.

Art. 9.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ - / Marek Jurek